'वक्तीति भाषणे वा णौ वाचयेत् वचतीति वा ।' (श्लो. 51) इति देवः ।
वाचकः-चिका, विवाचयिषकः-षिका, वाचकः-चिका, विवक्षकः-क्षिका, वावचकः-चिका ;
वाचयिता-त्री, विवाचयिषिता-त्री, वक्ता-वक्त्री, विवक्षिता-त्री, वावचिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि ण्यन्तप्रकृतिकसन्नन्तं विना पूर्वोक्तवचतिवत् (1534) ऊह्यानि । आधृषीयत्वाद् णिज्विकल्पः । णिच्पक्षे इमानि रूपाणि — वाचयन्-न्ती, विवाचयिषन्-न्ती ; वाचयिष्यन्-न्ती-ती, विवाचयिषिष्यन्-न्ती-ती ; वाचयमानः, विवाचयिषमाणः ; वाचयिष्यमाणः ; विवाचयिषिष्यमाणः ; विवाचयिट्-ड्-यिषौ-यिषः ; वाचितम्-तः, विवाचयिषितम्-तः-तवान् ; वाचः, विवाचयिषुः ; वाचयितव्यम् ; विवाचयिषितव्यम् ; वाचनीयम्, विवाचयिषणीयम् ; वाच्यम्, विवाचयिष्यम्, ईषद्विवाचयिषः - दुर्विवाचयिषः - सुविवाचयिषः ; वाच्यमानः, विवाचयिष्यमाणः ; वाचः, विवाचयिषः ; वाचयितुम्, विवाचयिषितुम् ; वाचना, विवाचयिषा ; वाचनम्, विवाचयिषणम् ; वाचयित्वा, विवाचयिषित्वा ; प्रवाच्य, प्रविवाचयिष्य, वाचम् २, वाचयित्वा २ ; विवाचयिषम् २, विवाचयिषित्वा २. इति विशेषः ।

(1536) "वज गतौ" (I-भ्वादिः-252. सक. सेट्. पर.)

'—गतौ वजति वाजयेत् ।' (श्लो. 58) इति देवः ।
वाजकः-जिका, वाजकः-जिका, विवजिषकः-षिका, वावजकः-जिका ;
वजिता-त्री, वाजयिता-त्री, विवजिषिता-त्री, वावजिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकबन्धनार्थकक्वचतिवत् (144) बोध्यानि । [1]वाज्यम्, शतरि-वजन् इति च विशेषः ।

(1537) "वज मार्गसंस्कारगत्योः"

(X-चुरादिः-1617. सक. सेट्. उभ.)

'.....गतौ वजति वाचयेत् ।' (श्लो. 58) इति देवः ।

1. ण्यति प्रत्यये 'अजिव्रज्योश्च' (7-3-60) इत्यत्र चकारात् अत्रापि कुत्वं नेति माधवः । वस्तुतस्तु 'चजोः—' (7-3-52) इत्यत्र 'निष्ठायामनिट इति वक्तव्यम्' (वा. 7-3-52) इति वार्तिकेन विषयविभागस्य कृतत्वेन यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यात् अत्र प्रकृतस्थले कुत्वप्रसक्तिरेव नेति भाष्यादिसम्मतः पन्थाः ।